

עין משפט
נר מצוה
יז:

פ א מ"י פ"י מהל'
מתנות עניים הלכה
ח פמג עשין קסב טוש"ע
י"ד סי' רמט סעיף ו:

רבינו חננאל

[illegible]

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

[illegible]

דברים יצירה א"ל אירך ניוזל אפיתחא דכ
זונות ונכפיה לוצרין ונקבל אנרא כי מבו
התם חוינהו [לזונות] איחכנעו מקמיהו
א"ל מנא לך הא א"ל ימוימה תשמור
עלך תבונה תנצרכה א"ל רבנן לרבא מאי
מוימה אילימא תורה דכתיב בה ימוימה
ומתרגמינן עצת חטאין וכתיב הפליא עצה
הגדיל תושיה אי הכי יומה מבני ליה ה"ק
מדבר יומה תשמור עלך תורה תנצרכה
ת"ר כשנתפסו רבי אלעזר בן פרטא ורבי
חנינא בן תרדיון א"ל ר' אלעזר בן פרטא
לרבי חנינא בן תרדיון אשריך שנתפסת על
דבר אחד אוי לי שנתפסתי על חמשה דברים
א"ל רבי חנינא אשריך שנתפסתי על חמשה
דברים ואתה ניצול אוי לי שנתפסתי על דבר
אחד ואני ניצול שאת עסקת בתורה
ובגמילות חסדים ואני לא עסקתי אלא
בתורה [בלבד] וכדבר הונא דאמר רב הונא
כל העוסק בתורה בלבד דומה כמו שאין
לו אלוה שנאמר יומים רבים לישראל ללא
אלהי אמת [וגו'] מאי ללא אלהי אמת
שכל העוסק בתורה בלבד דומה כמו שאין
לו אלוה ובגמילות חסדים לא עסק והחתיא
רבי אלעזר בן יעקב אומר אלא יתן אדם
מעותיו לארנקי של צדקה אלא א"כ ממונה
עליו תלמיד חכם כר' חנינא בן תרדיון
הימנהו הוא דהוה מהימן מעיבד לא עבד
והתניא אמר לו מעות של פורים נתחלפו
לי במעות של צדקה וחלקתים לעניים מעיבד
עבד כדכתיב ליה לא עבד אתיוהו לרב
אלעזר בן פרטא אמרו מ"ט תנית ומו"ט גבת
אמר להו אי סיפא לא ספרא ואי ספרא לא
סיפא ומדהא ליתא הא נמי ליתא ומו"ט קרו
לך רבי רבן של תרסיים אני אייתו ליה תרי
קיבורי אמרו ליה הי דשתיא והי דערבא
איתרחיש ליה ניסא אתיא זיבוריתא איתביא
על דשתיא ואתיא זיבורא ויתבי על דערבא
אמר להו האי דרשתיא והאי דערבא א"ל
ומו"ט לא איתת לבי אבידון אמר להו וקן
הייתי ומתירא אני שמא תרמסוני ברגליכם
[אמרו] ועד האידינא כמה סבי איתרמוס
אתרחיש ניסא ההוא יומא אירמס חד סבא
ומו"ט קא שבקת עבדך לחירות אמר להו
לא היו דברים מעולם קם חד [מנייניהו]
לאסהדי ביה אתא אליהו אידמי ליה כחד
מחשובי דמלכותא א"ל אדאתרחיש ליה
ניסא בכללכו ברא נמי אתרחיש ליה ניסא
וההוא גברא בישותיה הוא דקא אחוי ולא
אשגח ביה קם למימר להו הוה כתיבא
איגרתא דהוה כתיב מחשיבי דמלכות
לשדורי לבי קיסר ושדרוה על ידיה דההוא
גברא אתא אליהו פתקיה ארבע מאה פרי
אול ולא אתא אתיוהו לרבי חנינא בן תרדי
באורייתא אמר להו כאשר צוני ה' אלהי
אשתו להרגיה ועל בתו לישב בקובה ש

מסורת הש"ס

(א) כ"כ י"ג, (ב) גי' יעב"ץ
הימורי, (ג) [לקמן יח.],
(ד) [כחובות סג.],

נדה אור השלם

1. מִזִּמְהוּ חֲשֹׁמֶר עֲלֶיךָ.
תַּחֲנוּגַת הַנְּעִרְתָּ:
מִשְׁלִי בִּי אִי
2. עֲרֹת אִשָּׁה וּבִתָּה לֹא
תַגְדֵּל אֵת בַּת בִּתְּךָ
כִּי בִתָּה לֹא חָקָה לְנִלְוֹת
שִׁירֹמָה שְׂאֵרָה הֵיא וְהִיא
3. יִקְרָא יְיָ יִזְ
חָא:
4. גַּם וְאֵת מִעַם יִזְ
עֲבֹתָ יִקְרָא הַדְּלִיא
עֲצָה הַגְּדִיל תִּשְׁלֹחַ:
5. יִשְׁעִיהָ בַּת כִּס
וְיִמִּים רַבִּים יִשְׁלֹא
לֵילָא לְיִתְּרָה אֲמֹת לְיִשְׂרָאֵל
בְּקֹן מִוְרָה לְיִתְּרָה:
6. רַבִּיר הַיּוֹמִים בִּי טִי
7. אֲמִרְתִּי אֲמִרְתִּי אֲמִרְתִּי
חֲזִק וְשִׁמְשִׁי בְּאִשְׁרֵי
8. עֵץ יִזְקָה אֲשֶׁלֶּךְ לְנִשְׁחֹת
כִּן בְּקִרְבִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲתָם כְּאִים יִשְׁמָה
9. לִשְׁלֹחַ:
10. דְּרִבִּים דִּי יִזְ

הגהות רב"ח

- (א) נט' הי"ק מזמור
מזמור יומה: (ב) ד"ה
ד"ה יומה וט' של יומה
ומטען הוא תוספת
שהתורנום כלי' ויתנה
הוא מתקן: (ג) ד"ה
יוממה מדבר יומה מן
הטעם: (ד) ד"ה הי"ג מן
ללא תורה הספד:
(ה) ד"ה ואלה וט'
הטעם לו שהשמי:
(ו) תוס' ד"ה מעט וט'
ומה מה שפ' רש"י:

לעזי רעז"י

לימשי"ל ש
 [לימשי"ל ש].
 (ש"ל חוט)

מוסף רש"י

מעות של פורים.
הנחתים למעדות פורים,
נחלפו לי. וחלקים
לעניים וקצור הימי
שארנו של זקנה היא ולא
נפרעתי מארנו של זקנה
(דברים י"ח, טרסס).
אורנים (דברים י"ח, טרסס).